

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid. Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției »Telegrafului Român«, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefranțate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de treiori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Episcopatul român și împăcarea.

Foile din capitala Ungariei ne aduc știrea, că tocmai acum, pe sfârșitul tratărilor de împăcare ce decurgeau între cei trei membri esmiși de comitetul partidului național-român și între premierul guvernului, contele *Ștefan Tisza*, petrece acolo și întreg corul episcopilor noștri români de amândouă confesiunile, afară de cei 2 mitropoliți, cari din cauza bătrânețelor și a timpului de iarnă n'au putut pleca și ei dela reședințele lor.

Anume, au sosit la Budapesta încă înainte de 1 Februarie n. 1914 episcopul nostru, Preasfinția Sa *Dr. Miron E. Cristea* al Caransebeșului și episcopii gr.-cat. români *P. P. S. S. L. L. Dr. Demetru Radu* al Orăzii, *Dr. Vasile Hossu* al Gherlei și *Dr. Valeriu Traian Frențiu* al Lugojului. Preasfinția Sa episcopul nostru *Ioan I. Papp* dela Arad a sosit din cauza unei răceli cu câteva zile mai târziu.

Acești arhieci români au ținut împreună la «Hotel Continental» în decurs de 6 zile lungi discuții, care se terminau adeseori numai noaptea târziu.

Era deci evident, că prezența lor stă în legătură cu tratările de pace. E și un lucru foarte firesc acesta, căci nu numai că cei dintâi dignitari ai neamului nostru din patrie, ci și ca Români fruntași, aveau sfânta îndatorire a se interesa de chestiunea împăcării și așa preciza și ei părerea și ținuta în o afacere, ce taie atât de adânc în viitorul nostru.

Precum tratările peste tot, așa și discuțiunile din sinul episcopatului nostru, sau mai ales ele, sunt de natură confidențială, pe care istoria numai le va putea scoate la iveală la timpul său.

Dară nu ne indoim de pe-acum, că episcopii noștri vor fi fost la înălțimea marilor lor înaintași în momente de asemenea importanță.

Toate foile din capitală aduc știre despre intrunirea episcopatului nostru ortodox și gr.-cat.; iar noi, Români, cari în deceniile din urmă trebuia adeseori să regretăm, mai ales în afaceri politice, o asemenea purcedere unitară, trebuie să simțim importanța acestui fapt, chiermat a întări unitatea neamului și a reinvia zilele mărețe dela mijlocul veacului trecut și chiar de mai multe.

In cele următoare reasumăm mai ales după ziarele maghiare mai serioase rapoartele despre rolul episcopatului.

Comisia de 10 a comitetului part. naț. român s'a întrunit în Budapesta Duminecă la 1 Febr. n. 1914 și zilele următoare, sub prezidiul lui George Pop dela Băsești. Au lipsit: dl Oct. Goga, ocupat cu piesa sa «Domnul notar» (care se va juca în curând în București) și părintele Dr. Vasile Lucaci, dus la Bruxela, ca tâlmaciu în afacerea viderii unei băi de aur de pe la Baia-mare.

Comisia de 3, constatătoare din Dr. T. Mihali, Dr. V. Braniste și Dr. Maniu, a făcut raport despre stadiul tratativelor și despre rezultatul, la care s'a putut ajunge. Corul episcopatului român, care de mai multe zile petrece în capitală, a asistat la ședințe, cu membrii comitetului național, luând parte la discuțiunea asupra întrebărilor, ce ating împăcarea. Numai mitropolitii dela Sibiu și Blaj n'au sosit, din cauza bătrânețelor, dară au declarat, că se identifică cu punctul de vedere al episcopatului. Episcopii au pertractat 6 zile cu membrii comitetului, resp. cu comisia de 10. Cooperarea lor emanează în mod firesc din înalta poziție, pe care o au episcopii în viață

publică, și din dignitatea lor bisericească, având astfel însemnată influență asupra poporului român. Deci nu pot rămâne pasivi în chestiuni de atâtă importanță, cum este aplanaarea conflictului secular dintre Maghiari și Români.

După încheierea discuțiunilor cu membrii comitetului, episcopii și-au ținut de datorință, ca să comunice ministrului-prezident părerea lor și punctul de vedere ce-l au ei în această mare chestiune.

Aceasta s'a întâmpat la 7 Febr. n., adecă, Vineri, la oarele 11 și 1/2, când s'a prezentat toți 5 episcopii prezenti: Ioan I. Papp al Aradului, Dr. Miron E. Cristea al Caransebeșului, Dr. Demetru Radu al Orăzii, Dr. Vasile Hossu al Gherlei și Dr. Valeriu T. Frențiu al Lugojului, la contele Tisza, în palatul prezidiului ministerial din Buda. Premierul Tisza i-a primit cu afabilitate. După obiceiuita salutare a spus episcopul *Hossu* scopul venirii, arătând, ce adânc îi zace la inimă episcopatului dorința de a să face odată împăcarea și bunătatea între aceste 2 neamuri. Spune, că s'a ocupat și ei, episcopii, cu aceasta grea cauză și că episcopatul a rugat și însărcinat cu espunerea părerii și a punctului de vedere, pe care stă episcopatul român întreg, pe P. S. Sa, episcopul Caransebeșului Dr. Cristea.

Comitatele Tisza mulțumește episcopatului pentru interesul ce-l dovedește și în aceasta chestie, care de atâtă timp îl preocupă și a cărei rezolvare o dorește, căci apropierea și împăcarea ar fi, de sigur, nu numai spre binele patriei, ci mai ales și spre binele poporului român.

Apoi a început episcopul Caransebeșului Dr. Cristea esposeul său, în numele episcopatului, estinzându-se asupra întregului material al împă-

cării, dar — precum continuă foile maghiare — mai ales asupra afacerilor *bisericești, școlare și culturale*, care interesează mai deaproape clerul.

Inainte de toate a exprimat premierul mulțumita episcopatului pentru acele ostenele și stăruințe patriotică, prin cari a făcut primii pași *practică* întru ajungerea la o înțelegere. Dacă din ambele părți — maghiară și română — încă nu-i destul de pregătită calea spre împăcarea durabilă, totuși episcopatul dă expresiune speranței sale, că neobositelor stăruințe, vrednice de toată lauda, ale premierului, îi vor succede a afla bărem un *modus vivendi*, care să producă o apropiere între Maghiari și Români, și o astfel de armonică cooperare, care să ne ducă spre ținta înțelegerei stabile. În această privință corul episcopesc stă gata a conlucra din toate puterile sale, încât — dacă azi sau mâine nu va succede, — «să ne ajute bunul Dzeu a putea încheia cu altă ocazie o înțelegere, spre binele țării și al poporului român».

Episcopul *Dr. Cristea* s'a estins apoi asupra singuraticelor întrebări, îndeosebi asupra concesiunilor puse în vedere, a împărtării cercurilor electorale după noua lege, a legii de naționalitate și a drepturilor ce le dă aceea limbii române în școalele primare și secundare, în administrație și justiție, etc., etc.

S'a încins apoi un schimb de idei mai lung, la care au participat toți arhieci. Acesta a durat 1 ceas și jumătate.

Episcopatul — zic foile maghiare — pe baza unui comunicat dela «Keleti Értesítő» — s'a despărțit de ministrul prezident cu impresia, că *încordarea va mai slăbi și va da loc la un raport mai bun*, mai ales dacă înaintul guvern va începe a pregăti terenul de împăcare prin aplicarea cu

FOIȘOARĂ.

Literatură pentru tinerime.

(Urmare).

Povestea a VII-a „Cel mai frumos trandafir“. Era odată o regină, care într-o zi cade bolnavă la pat și nu-i mai trageau nici o nădejde. Un medic însă zise, că dacă și vor aduce cel mai frumos trandafir, la care regina să se poată uite, se va vindeca. I-au adus tot felul de trandafiri, dar nici unul nu a fost cel mai minunat. Într-o zi un copil al reginei, vine cu o carte voluminoasă în mână și zice mamiei sale: Ascultă, mamă, ce am cunoscut, și începu o istorie aceluiu, care voi să moară pe cruce, ca să scape pe toti oamenii de păcat. Regina la acestea să deșteaptă și să pără că ești dintre foile cărții cel mai frumos trandafir, trandafirul vecin, care se năse din săngele lui Cristos pe vârful Goigotei, și regina a scăpat dela moarte.

b) Dacă vom privi mai de aproape valoarea morală a acestor povestiri, fără îndoială vom constata, că toate sunt scrise cu scop de a scoate din ele ceva învățatură. Cât de frumos e secasă în relief iubirea curată în povestea „Sirena“, căci cu toate că Tânara prințesă a regelui mării să

insă în astăzi ei, nu își răzbună așa împăcarea.

Iubirea de mamă din povestea „Istoria unei mame“, nu numai că e instrucțivă, dar e și educativă; doavă „Mama și fetiță“, povestea de Elena D. O. Sevestos, este și o poveste într-o carte mare și cu urmări binefăcătoare a credinței adevărate în învățăturile dumnezești a lui Cristos.

Forma în care ni se prezintă această carte cu titlu „Povești alese“, e una dintr-una dintre cele mai atrăgătoare. Imaginea bogate imbrăcate într-un stil strălucitor și convingător ce răpește pe ceteitor în regiuni mai înalte, și vrând ne vrând e silit să mediteze asupra celor ceteite. Traducerea asemenea este usoară și într-o limbă curată românească.

Nu e mirare deci, dacă povestile fără deosebire toate, — din cartea „Povești alese“, au o putere educativă foarte mare și nu pot să aibă decât înrăurire binefăcătoare asupra ceteitorului. Cum nu; când combate lenevirea, trădăvia, ambițunea și alte rele. Pune mai departe pond deosebit pe cultivația iubirii adevărate față de Dzeu, față de aproapele și a credinței în învățăturile bisericești, și toate aceste calități povestile din chestiune avându-le, și astfel clădite fiind pe un fond moral, nesimtind că atunci sunt și educative la primul loc.

c) Cu toate că povestile amintite sunt moralizătoare și educative, toiuși luând în considerare tractarea acestora, subiectul

bine, ajung în starea cea mai deplorabilă, din care nu se mai pot ridica și mor blâstămându-și destinul.

In sfârșit, în povestea „Cel mai frumos trandafir“, arată puterea cea mare și cu urmări binefăcătoare a credinței adevărate în învățăturile dumnezești a lui Cristos.

Forma în care ni se prezintă această carte cu titlu „Povești alese“, e una dintr-una dintre cele mai atrăgătoare. Imaginea bogate imbrăcate într-un stil strălucitor și convingător ce răpește pe ceteitor în regiuni mai înalte, și vrând ne vrând e silit să mediteze asupra celor ceteite. Traducerea asemenea este usoară și într-o limbă curată românească.

Nu e mirare deci, dacă povestile fără deosebire toate, — din cartea „Povești alese“, au o putere educativă foarte mare și nu pot să aibă decât înrăurire binefăcătoare asupra ceteitorului. Cum nu; când combate lenevirea, trădăvia, ambițunea și alte rele. Pune mai departe pond deosebit pe cultivația iubirii adevărate față de Dzeu, față de aproapele și a credinței în învățăturile bisericești, și toate aceste calități povestile din chestiune avându-le, și astfel clădite fiind pe un fond moral, nesimtind că atunci sunt și educative la primul loc.

c) Cu toate că povestile amintite sunt moralizătoare și educative, toiuși luând în considerare tractarea acestora, subiectul

greu de înțeles — măcar de să se scrie într-un stil că de popor — spiritul străin să fie de spiritul poporului nostru român, nu pot să le recomand decât pentru copiii dela gimnaziile străine, dela etatele de 12—15 ani, ca unii ce au vederi mai largi și le ar înțelege, cu excepția unei povestiri „Istoria unei mame“ care prelucrată fiind ar fi potrivită și pentru copiii și copilele dela sate ale școalelor poporale de etatele 6—9 ani.

4. „Grădina raiului și alte povestiri“, de Andersen trad. de B. Nemținu. Bibl. pentru toți. Nr. 657—658.

a) Cartea cuprinde 15 povesti.

Povestea I „Grădina raiului“. Să zice că un fiu de rege dorea cu tot prețul să ajungă în raiu. Dorința îi să și împlinăște, căci vântul de răsărit, — în văgăuna căruia ajunge într-o noapte — îl duce până în raiu, însă nepuțind rezista îspitei de a păcătui, perde fericirea raiului și ajunge iarăși acolo de unde a fost plecat.

Povestea a II-a „Porcarul“. Un print sărac voie să se căsătorească și cere de soție pe fată împăratului, însă este refuzat. El își schimbă hainele și intră de purcar la împăratul, unde pentru niște jucării primește sărutări dela fată împăratului, ceea ce împăratul observând îl alungă pe ambi dela palat. Porcarul să arată fetei că cine e, însă nu o ia de soție, zicând, că după un print nu a voit să meargă, însă pentru niște jucării a sărutat pe un porcar,

bunăvoiință a legilor, prin concesiuni succesive făcute Românilor, cari să-i convingă despre bunele sale intenții și să le scoată din suflet amărăciunea de azi.

Limba maghiară în școalele noastre confesionale.

*Onoareata Conferență!
Domnilor învățători!*

Două sentimente opuse mă predomină în clipele de față. Sunt estaziat, putând sta de vorbă cu d-voastră, amici intimi ai școalei noastre și factor de căpetenie al culturii populului din cele două protopopiate ce compun cercul conferențiar. Mă cuprindă însă și un fel de neliniște. Mă simt prea puțin destoinic să oriențările ce avea pot deslega greaua problemă ce ne ocupă în conferență.

Da, domnilor! Leghion este numărul chestiilor școalei noastre populare. Din căte chestii a avut și are școală însă, nici una nu-i dă bătaia de cap ce i-o cauzează limba maghiară. Să fiu bine înțelești! Nu faptul, că trebuie a propune în școale acest studiu, cauzează bătaia de cap. A învăța limbi nouă dorește fiecare ins, ce vrea a pătrunde căt de căt în sufletul altor popoare. Ba a ne înțelege cu alții în limba lor pentru noi poate să constituie atribuție culturală. Din bătrâni am moștenit credința că cunoașterea limbilor duplifică, triplifică valoarea persoanelor. Ne-am obișnuit binișor a prețui oamenii mai mult după limbile ce le vorbesc, decât după cultură. Si fiindcă învățarea maghiarei duce la înmulțirea cunoștințelor de limbă, introducerea ei ca studiu obligat, putem zice, pe nime nu neliniștește. Din contră. Studiul maghiar poate face și poporului servitii. Ceea ce neliniștește este cvantul, mulțimea de material maghiar ce trebuie a-l prelucra elevii. Contra cvantului, care îngreunează, dacă cumva nu împedecă total învățământul din alte studii, au luptat și luptă toți bărbății de școală alătura și în deplină solidaritate cu autoritatea școlară.

Dar să încep dela cap!

Școlile bisericei noastre au primit organizație mai temeinică prin anii 1850—1860. Până atunci mai mult cu numele erau școli, — așa numitele școli de cantori, în cari cantorii bisericești propuneau cetiul și scrisul în cantul bisericesc. Cele mai multe din școale s-au adus la ființă prin marele Andrei Șaguna, care cel dintai le-a dat organizare temeinică. Susținute

¹ Cuvânt de deschidere, jinut la conferență învățătorilor gr.-ort. români din cercul IX (Lupșa Turda).

Povestea a III-a „Casa cea veche“. Într-o casă veche dintr-o stradă cu edificii moderne trăia un bătrân singur. Un copil din casa de alătura lui a trimis bătrânlui un soldat de fier. În urmă impretimindu-se a mers și băiatul acolo și rămâne încântat de ce vede acolo în casa cea veche. Bătrânlul moare. Casa s-a stricat și în locul ei s-a format o grădină cu flori. Băiatul crește mare, să căsători, și femeea lui într-o zi plantând o floare, găsește soldatul de cositor dăruit bătrânlui. Bărbatul povestirii întâmplarea cu bătrânlul.

Povestea a IV-a „Familia cea fericită.“ Doi mele bătrâni trăiau într-o pădure de brusturi. Ei se simțeau fericiti și cele mai alese ființe de pe pământ. Neavând copii primesc de suflet pe un mele mic, pe care îl căsătoresc. Bătrâni mor, iar ei, tinăra părechă, înmulțesc neamul meilor și trăiesc fericiti cu dorința ferbințe de a fi fericiti și puși pe tavă de argint pe masa domnilor.

Povestea a V-a „Ole Luk Oe.“ Zeul viselor cu acest nume să prezintă în vis unui copil cu numele Hjalmar și în 7 nopti de arăndul și arată caetele lui, în cari a scris, și arată un peisaj din un portret în care toate se mișcă, și duce pe o corabie și aude o convorbire dintre niște galite. Îi arată nuna unei părechi de șoareci și în altă sără nuna unei părechi de păpuși. Sambată noaptea îi spune cum va culege

de biserică și stănd sub eghida bisericii de sine înțeles, caracterul școalelor a trebuit să fie cel confesional — național. (Numirea oficială era: școale naționalicești). — Limba de propunere a lor n'a putut fi deci, decât cea română, care mai bine corespunde caracterului școalelor. Zice un pedagog (pare-mi-se Rein): Individual este ca și o plantă — nu se poate desvolta, decât în mediul său; desădăcinată planta curând se ofilește. Chiar așa și individual aruncat în mediu strein. Mediul în cazul nostru, cum de altfel ușor se înțelege, este limba maternă. În ea crește, cu ea se dezvoltă un popor și fără ea se stârge. De aceea se numesc fericite școalele cu limba de propunere maternă. Elevii acestora neluptând cu greutățile ce le aduce învățarea limbilor streine, progrezează ușor în discipline, în obiectele de învățământ și fără greutăți se împărtășesc și de educație, care este ținta supremă a școalelor populare, ținta ce planul de învățământ al nostru o definește astfel: Graia școalei ca a instituției chemate să da omului educație completă, va trebui să se îndrepte atât spre trupul, cât și spre sufletul elevului (Pag. 51).

Punctul de vedere de limbă, ca deplin pedagogic, l-a recunoscut și prima lege fundamentală a statului nostru, votată la stăruința fericitului ministru de culte și instrucțione publică Bar. Eötvös Iózsef, a cărui centenar dela naștere nu de mult a fost serbat în toate părțile. Legea din vorbă, cunoscută ca art. de lege XXXVIII din 1868 în §§ 55, 58 pur și simplu a sancționat organizația existentă. Organizația pur confesională-națională a durat intactă până la anul 1879. În acest an legislațunea patriei votează legea ce o cunoaștem sub numirea art. XVIII din 1879. Articolul acesta a decretat primadată de obligator în școalele populare studiul limbei maghiare, punând bază bilinguismului de astăzi. Învățământul conform acestui articol se restringea la 2—3 ore pe săptămână și consta mai mult din cetiul-scrisul maghiar. Starea aceasta tolerabilă n'a durat mult. Din ce în ce s'au înmulțit orele și învățarea limbei maghiare din ce în ce a devenit mai intensivă, până s'a ajuns la legea și ordinațiunile din 1907, în cari pentru limba maghiară s'au croit 13 ore săptămânal (aproape 1/2 din toate orele) și intensitatea învățământului a fost urcată până la cerințele § 19 din art. de lege XXVII 1907, care prescrie: Limba maghiară este a se propune în toate despărțimintele... în aşa măsură, ca un elev cu limba maternă ne-maghiară după terminarea anului 4 de școală, să-și poată la înțeles exprima gândirile în limba maghiară atât cu

graiul, cât și în scris. Ca apoi să nu încapă nici o îndoială asupra gândirilor maghiare ce trebuie a le exprima elevii «cu graiul și în scris», planul ministerial, și pe baza lui planul nostru, au fixat exact materiile ce vin prelucrate în maghiară. Geografia, istoria patriei, constituția, matematica cu toate problemele ei practice, datele și legendele poporale (vezi paginile 16—23 din plan) cuprind materialul, care trebuie să-l știe și în ungurie elevii și încă la înțeles — în vorbit și scris. Cum vedem, în planul maghiarei se cuprinde aproape întreg domeniul științific. Nu sunt esempe nici științele naturale. La absolvarea școalei populare, după plan, fiul țărănuilui din cutare cătun ferit de lumea mare, trebuie să aibă tot aceeașă știință maghiară, care o are fiul domnului din cutare oraș pur maghiar.

Cu materialul paralel au fluctuat și metodele. La început, cum am zis, învățământul maghiar s'a mărginit la ceti și scris. Era pe atunci vorba, că obiectul acesta numai de aceea s'a introdus în școale, ca să dea ocazie fiilor de popor a învăța unele elemente a acestei limbe, ca în viața practică, pe la diregătoriile publice și comerciu, să nu le fie de tot străină această limbă, să-i cunoască barem cetiul și scrisul. Graiul maghiar s'a pretins numai mai târziu. Metodul întrebuiat la propunere era cel gimnazial (cu ajutorul gramaticei). Cu gramatica maghiară în mână și după regulile ei erau ținuți a exprima frazele maghiare elevii. Metodul acesta, care l-am putea numi metodul regulilor, necesita mare încunjur până la rezultat cât de căt pozitiv. De aceea s'a abandonat. Planul ministerial, edat în legătură cu legea școlară din 1907, a decretat de îndreptățit metodul aşa numit direct, fiindcă baza lui o formează conversațiile maghiare libere cu elevii.

Aci — în bilinguism — ne aflăm astăzi. Toate elementele științei preținse de plan (afară doar de religie și limba română), trebuie cum vedem a le propune și în limba maghiară — cu ajutorul conversațiilor fără sfârșit, în și afară de școală. Si vai de școală ce nu se conformează, căci e decretat, că cu finea anului 4 de școală elevii trebuie să-și poată cu facilitate exprima gândirile ungurește — în vorbit și scris.

E posibil? Pot vorbi și scrie elevii școalelor noastre pe ungurie în anul 4? Pot vorbi și scrie barem când primesc absolutorul școalei populare? — Pun întrebările, fiindcă avem o experiență de 6 ani cu legea apponyiană, destul timp, ca să facem bilanțul pe baza experiențelor practice cu mulțimea orelor și cu metodul direct.

câmp. Cu toate admonierile binevoitoare ale salciei bătrâne, ale graiului, nu își plecă capul în fața furtunii ce s'a desfășurat așasupra câmpului. După furtuna toate plantele erau vesele, numai hrișca a înegrat căciunele, fiindcă a cutesat și uita la fulger.

Povestea XI-a „Soldatul de cositor“. Un soldat de cositor având numai un picior cade de pe al treilea cat, îl găsește niște copii care îl șasează într-o luntre de hârtie și ajunge în stomacul unui pește. Peștele e prins și soldatul iată ajunge în casa și la jucările de undă a păcat. Un copil îl aruncă în foc și în cele din urmă se poate.

Povestea a XII-a „Mărgărita.“ O floare modestă, când era mai fericită, e smulșă și dusă în colivia unui ciocârlan, care încăieri era liber și căntă în aer. Ciocârlanul în colivie uită și părăsit moare, și e îngropat cu mare cinste, iar mărgărita după ce a venit și a aruncat în pulberea din drum.

Povestea a XIII-a „Ingerul.“ În această poveste și spune cum pe copiii cari mor îi duce Ingerul înaintea lui Dzeu și devin și ei ingeri.

Povestea a XIV-a „Berzele“. Să povestește despre o familie de berze, feliu cum se hrănește și cum a învățat a satura, pregătindu-se pentru drumul lung către Egipt.

Răspunsul la întrebări se cuprinde în următoarele fapte. Inspectorii școlari regești judecă simplu și zic: Nu-i spor, că nu-i de treabă învățătorul, care nu vrea ori nu știe să satisfacă legii! Autoritatea susținătoare de școală cu drept zice: Intreg timpul prețios de școală se petrece în exerciții de limbă în detrimentul cunoștințelor reale, care rămân desconsiderate! Strigați și d-voastră în lumea mare și ziceți: Exercițiile de vorbit, strigătele și conborbile în fel și formă cu elevii ne obosesc plămânnii, introduc în noi germenele boalelor și morții timpurii!... Adevarat, fapte reale sunt aceste, care înstreinează mult tinerii noștri a îmbrițișă cariera de învățător, de unde și provine, că luptăm din greu cu lipsa de învățători, lipsă ce nici cu mijloace extraordinare nu se poate împlini. Si nici nu e complet tabloul, oprindu-ne aci. Exercițiile fără număr obosesc și elevii și-i înstrăinează de școală. In praxă mea am dat de elevi ce imitau exemplul lui «Nicuță cel nebun» din poezie, numai ca să scape de tortura exercițiilor. Rezultatul celor 6 ani de praxă cu metodul direct se cuprinde deci (nimeni nu mă poate da de minciună, când așa zic) abia cu câteva exerciții de vorbire, învățate mai mult mehanic, cari în cursul verii de regulă le uită băieții, așa că cu începutul noului an școlar învățătorul e silit să începe d'acapo, și cu copiii mai înaintați și mai buni ai școalei sale.

Cu ce se explică rezultatul nemulțumitor? — Sigur nu cu lenea învățătorilor, ci cu pretenziile imposibile de împlinit din § 19. Legea cere mai mult, decât se poate împlini. Sufere și de scădere, că nu face nici o deosebire între școalele sătești și urbane. Strâng sub o pălărie, și măsură cu aceeașă măsură toți elevii, ca și când nu ar fi de toți știut, că capacitatea (posibilitatea) de a înșuși limbi nouă variază după talentele de limbă a elevilor și după mediul în care trăesc, și că elevii din ținuturi unde limba socială nu e cea maghiară, nici când nu-și vor putea exprima la perfecție «gândirile» în această limbă. In gimnaziile se propune căte 8 ani latina, oamenilor acum mari. Cine însă vorbește? Oare elevii școalei noastre, copiii nevrâstnici, căroru pățin le stă mintea la învățătură, să facă excepție?!... I. I. Rousseau în Emilul său a zis: Fiecare lucru poate avea mii de semne, însă fiecare idee nu poate avea decât o formă, prin urmare omul nu poate învăța decât o singură limbă. Dați elevilor atâtea sinonime căte vă place, voi schimbați cuvintele, nu limba; copiii nu vor ști nici când decât o limbă. Cred că Rousseau destul de bine explică eronarea din § 19. Ca să nu

Povestea a XV-a „Tovarășul de drum“. Un copil orfan neavând pe nimenei, merge în lumea largă și își găsește un tovarăș, cu ajutorul căruia el ajunge la lua de soție pe fata regelui, care era vrăjitor, însă el o mănuște. Voind în urmă să răsplătească tovarășului său de bine ce-i făcuse, acela nu primește, ei zice că el e mortul, pe care l-a scăpat din mâinile talharilor, și cu acesta să a facut nevăzut.

b) Ar urma acum, să mă exprim asupra valoarei din punctul de vedere al fondului al acestor povestiri. Povestea „Grădina raiului“ e curată istoria lui Adam și Evei. Tânărul print, după ce a ajuns în raiu, e expus ispitei. Cu toate că era un Tânăr nepărat, nu cunoștea păcatul, — căci primise o creștere bună, — totuși îi raiu nu putu rezista ispitei ce i se puse din partea zânei raiului și astfel păcatui, în tomai cum a facut Adam și Eva.

Povestile ce urmează, „Porcarul“, „Casa cea veche“, „Familia cea fericită“, toate au un fond moral, toate sunt scrise cu scop de a scoate ceva învățătură din ele. Dar pe lângă aceea că sunt moralizatoare, sunt multe dintre ele care sunt și instructive, cum sunt d. e. „Firul de in“, „Berzele“, etc. Împărtășesc adeca în formă de povestiri și cunoștințe folositore. (Va urma).

se creadă că sunt parțial și cauți argumente în autori dămani învățării limbii maghiare, reproduc la acest loc și un pasaj din o vorbire a contelui Apponyi Albert, autorul legii din 1907, ținută în cameră la 28 Ianuarie 1889. Eată ce zicea la 1889 urzitorul legii școlare dela 1907: «Cu toții am întâlnit în viață oameni, cari știau mai multe limbi, cum se cade. La astfel de oameni, după cum ne-am putut convinge, lipsa de corectitate în exprimare influențează și ideile înseși. Un spirit, în care stăpânește confuzie de limbi, nu e în stare să producă nici idei clare și nici să arete o judecată statonnică și logică. De aceea mi se pare că împrimarea unei limbi străine până la măsura ca cineva să roată cugeta în aceasta limbă și să se poată ocupa științific cu ea, trebuie să ducă neapărat la una din două: sau la zdobirea puterii intelectuale și la zăpăcirea funcțiunilor unitare ale vieții spirituale, sau la nimicirea limbii materne și la ridicarea limbii străine la rolul de stăpân».

Nu eu, ci autorul legii din 1907 a croit critica fătului său, înainte de a-i da naștere. Si încă ce critică. Noi numai urmele legislatorului le călcăm când zicem: Dispoziție păgubitoare culturii noastre este §-ul 19 fără a putea măcar în parte servi scopul pentru care s'a creat.

Consecvența? — Trebuie explicat și aplicat §-ul între marginile echității, cari nu vatamă nici cultura noastră, și în marginile posibilității, cari pretend numai ceea ce se poate, dela micii școlari. Va veni vremea, și poate nici nu e departe, când autorii legii vor asculta glasul bisericii noastre prin reprezentanții ei legali, și vor îmblânzi ori scoate din valoare părțile preadure a legii. Esperiențele și constatările ce le facem noi aici, vor aduce cum cred bun servit și în o parte și în alta.

Trec acum la alt ordin de idei. Dvoastră ca corporație executivă culturală, irelevant de cele ce au fost sau vor urma, datori sunteți: a) a executat legea în măsura ce se poate, și b) a căuta și afla căile ce facilitează sarcina d-voastră, ca propunători ai limbii maghiare.

Scopul prim îl veți putea ajunge alegând din plan materialul ce se poate prelucra (Selectionare admite și însuș planul) în școalele din cercul conferențiar. Forța învățământului maghiar va forma-o, cum cred, învățământul intuitiv prescris în plan pentru clasele prime ale școalei poporale. Materialul redus în estenziune, se va prelucra după principiul: «non multa, sed multum», cât se poate de aprofundat, ca să poată pune din el elevii independent întrebări și să poată da și respunsuri. Vă veți feri apoi de terminii științifice, de noțiunile prea abstractive, de cuvinte înalte, cărora elevii în viață de toate zilele nu le trag nici un folos. Teranii noștri, și dacă se vor întâlni cu terani unguri, în conversația ce s-ar începe între ei, nu vor folosi cuvinte înalte, ci numai vorbele uzuale în limba poporala. De ce atâtă forță, deci, la însușirea graiului înalt și științific literar, căruia nici când nu i se va trage nici un folos în viață practică?! Limba maghiară se învăță; dacă se învăță, să-i tragă folosul generațiile viitoare în praxă vieții. Când folosul nu se trage, superfluu e și învățământul. De aceea cer, ca elevii să se deprindă numai în frazele convenționale mai uzuale. Primit acest punct de privire, § 19 va suna: Limba maghiară se va propune în măsură, ca elevul cu limba maternă nemaghiară, după absolvarea școalei poporale, să-și poată exprima în această limbă cât mai la înțeles gândirile asupra lucrurilor și acțiunilor ce stau aproape de el.

Scopul al doilea privește metodul. Facilitare în propunerea limbii maghiare se poate obține prin perfecționarea metodei. Metodul, se înțelege remâne cel direct, fiindcă comunică fără înconjur ideile maghiare. Metodul acesta trebuie însă desvoltat și aplicat după unele regule bine fixate. Planul, în privința metodei direct, dă la pagina 128 următoarea indigitare: «Materialul menit pentru conversații maghiare trebuie tractat întâi în românește din toate punctele de vedere.» Foarte bine! Ar fi și absurditatea a conversa cu elevii fără a avea dinainte orientarea în materialul ce formează obiectul conversației maghiare. Mașmele încă învăță micuții a vorbi cu ajutorul mimicei, gesturilor etc., așa că le împrumută idei întâi. Așa trebuie să facă și învățătorii. Lângă ce zice planul, trebuie să se adaugă însă și alte considerante, de aceea d-voastră metodul direct îl veți manua după regulele ce le fixez aici:

1. Conversației maghiare îi premerge conversația română, dar nu în ora de maghiară, ci în altă oră mai înainte (d. p. română). Când cu maghiara numai se reașnă conversația română pe scurt.

2. Intrebările și răspunsurile maghiare, cu alte cuvinte toată convorbirea maghiară, ar să decurgă după ordine de idei înainte știută, nu de-a valma: cum se nimeră intrebările și răspunsurile. Conversațile de-a valma sunt *curat verbalizm*, elevii nu le pot urmări și nici nu au interes pentru acesta învățământ.

3. La convorbiri au și se folosesc numai cuvinte dinainte cunoșcuțe elevilor. Fiecare conversație îi premerge deci memorizarea de cuvinte maghiare (al căror conținut se înțelege îl cunoște elevii în românește). Cuvintele nouă se învăță din memorie (se spun cu graiul, ori se scriu pe tablă). Unele manuale au mic vocabular, care face bun servit.

4. Conversații se fac în fraze scurte și întregi. Perioadele — cel puțin la început — să se evite total. Piese de narrative (narațiunile) le povestesc învățătorul din început, până la sfârșit, fără intrerupere, ca să nu se conturbe înțelesul, apoi se reproduce conținutul prin elevi. (E bine a prezice în narațiuni toate conversații, ca să se deprindă în limbagiu fluent elevii).

5. Conversații să fie scurte, din câteva fraze numai. În o oră e destul, dacă se poate îsprăvi cu o idee sau notele unei idei din bucăți de conversație. Frazele le reproduc toți elevii, rând pe rând, începând cu cei mai buni și apoi treptat cu slabii până la cel din urmă. În cor e permis a reproduce numai frazele ce le rostesc toți elevii bine, nu singurat, altfel în loc de memorizare, se trezesc elevii cu bății de vorbe neînțelese și rău pronunțate.

6. Când convorbirea stă în legătură cu vr'o piesă din carte, în conversație se urmează șirul ideilor din carte, cât se poate de independent de carte. Piesa se citește cu elevi numai la urma conversației, când prin întrebări și respunsuri potrivite se explică frazele cărții și cuvintele nu destul de cunoșcuțe elevilor, și se pun a reproduce și după carte conținutul.

7. Elevii, când respond, fiecare vorbă și fiecare frază să o pronunțe întreagă și corect. Învățătorul nici când nu trece înainte, până nu obține pronunțările perfecte, ori cât timp s'ar recere la început. Răspunsurile de fraze prescurtate: igen, nem etc. să nu le tolereze de loc, fiind în detrimentul exercițiilor de vorbire.

8. Conversații se scriu și pe tablă și în caete (vidimite regulat de învățător), ajutând scrisul și cetitul, deprinderea ochilor și mâinilor și însușirea ortografiei maghiare.

9. E de dorit, ba e postulat pedagogic chiar, că la conversații să participe și elevii altor clase. Grupările sunt folositoare și pentru învățător și pentru elevi. Învățătorului ajută elevii mai mari în darea respunsurilor bune, dela cari le învăță cei mici; iar pentru elevi sunt folositoare, că sporesc orele ocupărilor directe.

10. Jocurile de copii, cântările, gimnastica etc. — din punctul de vedere al instrucției — au menirea a exercita elevii în graiul maghiar și a-i înviora, după obiceala. În orele menite lor se vor exercita și aceste în măsură decretată de plan.

Aceste ar fi cele 10 porunci ale metodei direct, cari la tot cazul cer aplicare.

Am expus în reasumat toate experiențele mele referitoare la chestia de pe tapet. Voiam să fiți prealabil orientați asupra problemelor ce se vor deslega în desbateri. La d-voastre este acum rândul a cerne, a alege ideile bune și folositoare, a adăuga și întregi, a decreta cu un cuvânt măsurile ce le află cu cale în scopul rezolvării norocoase a chestiei. Veți și face aceasta cu drag și însuflătire, — numă indoiesc.

Vă salut, domnilor! și conferența învățătorilor din cercul IX declar de deschisă.

Vasile Gan
protopop, comisar consistorial.

Adunarea generală

a Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului".

Raport special.

În viață și cultura popoarelor problemele economice căștigă tot mai multă importanță și factorii, cari său resurse destinația căută cu dinadinsul să promoveze rezolvarea acestor probleme. Tot mai mult pătrunde în conștiința publică convingerea, că fericirea unui popor per eminent am agricol, stă în strânsă legătură cu înaintarea și florirea acelei părturi sociale, care se ocupă cu agricultura. Adevarul acesta îl exprimă foarte frumos un vestit agrar francez, Meline, fost ministru președinte, care zice „economia națiunii seamănă cu un arbore, ale cărui rădăcini le formează agricultura, iar crerile și frunzele sunt industria și comerțul; dacă sufere rădăcina, frunzele cad, crerile se uscă, iar arborele pierde”.

Stabilit odată acest adevar trebuie să privim cu cea mai mare bucurie și cu cel mai viu interes la activitatea unei astfel de corporații, pe a cărui flimură stă scrisă deviza: înaintarea teranului agricultor român. Sprijinul nostru se reclamă îndeosebi atunci, când ea se susține în mare parte numai prin concursul și din contribuirile societății românești și când îndeplinește misiune națională economică de prima categorie. O astfel de corporație este „Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului”.

Înființată de o samă de fruntași ai vieții noastre economice, ea dela urzire până azi a căutat cu o stăruință îndărătnică să vie teranului nostru în ajutor aproape pe toate terenele vieții economice.

S'ar putea zice, că nu este aproape nici o comună în comitatul Sibiului, în care această reuniune să nu fi aruncat sămânța învățăturii referitoare la diferite probleme din domeniul economiei. Intruniriile ei sunt totdeauna bine plăcute sătenilor, intrucât prin ele să dai atâtatea povești și îndemnuri spre o viață familiară mai cumpărată și mai trează, spre crutare și o chivernisire căi și bună a averii și a căstigului.

De astădată adunarea ei generală s'a ținut în comuna Gașterița, în 11 Ianuarie 1914. Deși timpul friguros era prea puțin ademenitor spre o părăsi odaia călduroasă, conștiința îndeplinirii unei datorințe frumoase în mijlocul poporului ne-a dat tăria și curajul unor „soimi”, și o cunună frumoasă de participanți compusă parte dintre membrii comitetului, parte dintre intelectuali și pedagogii din Sibiul, descinde în comună la 2 ore p. m. Aleargă cu toții spre biserică unde poporul era întrunit la vechea, la finea căreia parohul local Traian Petrișor arăta rostul intrurii și invita poporul la adunarea ce se va ține în școală.

Poporul nostru din Gașterița, deși e mic la număr, prin felul cum știe să-și prețuiască biserică și școală sa — ambele bine îngrijite (școală nouă și biserică din nou pictată și aranjată în lăuntru) — ne a sugerat

ideea, că e un popor tină și harnic, pornit pe calea înaintării morale și culturale. Creștina aceasta ne-a și confirmat-o întrunirea ținută în sala școalei — destul de spațioasă — care era în sensul strict al cuvântului arhiplină.

Adunarea a fost deschisă de dl Romulus Simu, președintele ad hoc al adunării, care în termeni populari schizează scopurile reunii. Invitat pe secretarul, V. Tordășianu, spre a face o expoziție a activității reuniunii din anul 1912. Acesta expune pe larg toate acele terene ale vieții economice și naționale, în cari reuninea a căutat să influențeze în mod binefăcător asupra înfloririi situației țărănimii noastre.

Înșă asupra lucrărilor săvârșite de reunione intru imbutătărea rasselor de vite de prăsilă. Prin expoziții de vite aranjate în diferite localități se incurajază poporul de stăruință tot mai mult spre nobilitatea rasele vitelor sale, ca astfel să poată realiza un venit tot mai mare din economia sa. În anul 1912 s'a aranjat expoziția de vite în Sebeșul de sus, unde spre scopurile mai sus înșirate s-au distribuit 300 cor. Releveză pașii făcuți de reunione pentru cultivarea diferitelor plante, a pomilor, viilor, nutrețurilor măestrări etc... Prin aranjarea de cursuri, prin împărtirea de altoi de pomi, distribuirea de săminte de trifoiu, luternă și napi de nutreț cauță reunione să contribuie la imbutătărea și lățirea acestor plante în straturile cele mai largi ale țărănimii noastre. Deasemenea și mașinile agricole (de sămână, de sfârnicat cocenii, grapa de fânate etc.) au fost date în folosință plugarilor noștri. Accentuează frumoasele întocmiri, cu cari a încreștenit reunionea pe plugarul nostru. Însoțirea de credit săstești sistem „Raiffeisen”. Numărul lor este de 25 în comitat, toate însoțite la sfatul și stăruința reuniei. Acestea astăzi reprezintă un factor însemnat în viața economică a țărănlui și ar fi de dorit, ca astfel de fortărețe economice să avem în toate satele noastre. Însoțirea acestea numără: 2649 membri cu cor. 60803,56 părți fundamentale, cor. 11,347,51 realități, cor. 56,732,71 fonduri de rezervă, cor. 15,066,91 fond economic și de binefăcere, cor. 781,404,04 depuneră, cor. 19,306,92 venit curat. Dl Tordășianu face un apel călduros către poporul nostru din Gașterița, ca să sprijinească cu toate puterile Însoțirea de credit, ce o apă, să se înroleze că mai mulți sub steagul ei, căci aceasta la timpul său le va fi de mare folos în lupta lor de emancipare economică de sub tutela altora.

După expunerea aceasta temeinică și instructivă corul pedagogilor dela seminarul „Andreian” intonează 3 cântări, cari electriză inimile ascultătorilor. Se alege o comisie pentru cenzurarea societăților, după care prof. semin. I. Oțoiu vorbește poporului despre însemnatatea pomăritului și despre condițiile mai de căpetenie ale culturii pomilor. Înșiră foloasse, cari le putem avea din cultivarea pomilor și îndeamnă poporul, ca să-i dea mai multă atenție acestui ram, intrucât condițiile de prosperare sunt date. Situația favorabilă de valorizare, împărtirea hotarului prin comasare sunt împrejurări, cari trebuie să determine pe Gașterițeni, a se ocupa că mai mult de acest ram și să-i dea o extensivă că mai mare. Schizează normele, ce trebuie observate la sădirea și îngrijirea pomilor și-i sfătuie, ca să fie cu precauție recerută la ivirea unui dușman foarte primejdos al merilor (păduchele roșu, Schizoneura lanigera) care prin neglijența noastră poate face ravagiile, pe cari le-a făcut filoxera la VII.

Membrul comitetului N. Iosif arată însemnatatea creșterii vitelor în economie și atrage atenția țărănlor noștri asupra unui nou soiu de vite importat de vecinii noștri Săși, asupra soiului „Simenthal”. Accentuează și însușirile avantajoase ale lor, ca vite de jug, de carne, și de lapte. Cu deosebire însușirea aceasta le recomandă spre prăsilă, intrucât sunt între ele vaci cari dau și căte 26 l. de lapte pe zi.

Corul mai intonează o serie de cântări frumoase și înălțătoare.

Urmează raportul comisiei de revizuire, care prin raportorul său paroh il T. Petrișor constată că toate sunt în regulă. Se ia la cunoștință raportul pe 1912, se aproabă societățile și budjetul, iar comitetului i se dă absolutoriu.

Pe urmă se împart cărți din biblioteca poporala a reuniei între popor, seminariști mai intonează de închisere cântarea „Margul vitejilor”, iar pres diul mulțumind tuturor, cari au contribuit la reușita festivități închise adunarea la orele 6 p. m.

Din toate manifestările acestei sărbări se deslușește o pulsă puternică de muncă a conducerilor reuniei pentru trebunile economice ale țărănlui nostru, care înțelege tot mai mult, că și în economie „cine năre carte, năre parte”. U iauspe,

NOUTĂTI.

Din cauza sfintei sărbători, „Vasile, Grigorie și Ioan”, numărul cel mai de aproape al sălului nostru va apărea Luni, la ora obișnuită.

Deschiderea universității. Ministrul de culte și instrucțiune publică a înștiințat episcopia reformată din Dobrogea, că aproapea deschiderea universității din acel oraș cu începutul anului școlar 1914-15. Prelegerile facultăților de teologie, drept și științe de stat, precum și cele de filozofie, limbă și istorie, se vor lăuda provizor în clădirea colegiului reformat.

Concert. Primim informația, că doamna Lucia Cosma va concerta în Sibiu Vineri în 20 Martie n. c. în sala delă „Gesellschaftshaus”. Amănuntele se vor publica la timpul seu. Concertul se dă în favorul școalăi de industrie, susținută de „reuniunea femeilor române din Sibiu”.

Pentru armată. O adunare de 30 mii de țărani s'a întrunit Vineri în Stockholm și a votat o rezoluție cerând sporirea armatei. Demostrația s'a petrecut fără incidente.

Sufăr de foame. Nenorocirile anului trecut au atins în deosebiție țărurile sudice ale țării noastre și s'u adus la săpă de lemn, nu numai familii, ci și comune întregi. Mizeria se mărește de astăzi și prin oearnă lungă și geroasă, în care locuitorii nu găsesc de lucru nicăieri. Câteva comune de pe țăruri Dunării de Jos nu mai au nici bucată de pâine zilnică. Mare lipsă domnește și în satele de pe la Hâmaj și Baia de Criș. Autoritățile civile au cerut dela ministerul de agricultură să se trimită celor amenințăți de foamete bucate și alte ajutoare.

Jubileu dublu. Regimentul de infanterie nr. 34 din Cașovia și-a serbat cu deosebită festivitate jubileul. S'a înălțat așteptat 180 de ani dela înființarea sa, și 50 de ani, de când regimentul a luat parte și s'a distins în răboiul cu Danemarca în 1864.

Prima călătorie. Vaporul *Francis Iosif* al societății de navigație Adria și-a făcut prima călătorie prin Marea Mediterană până în Las Palmas. Noul vapor a fost primit oficial în toate porturile. Autoritățile și pasagerii s'a exprimat cu cea mai mare însoțire despre vaporul acesta, înzestrat cu lux și o tehnică modernă.

Mari emigrări. Din Lenberg se scrie, că după o perioadă de câteva luni s'u început cărăși mișcările de emigrare din părțile Galiciei. La stațiunile căilor ferate au fost opriți numeroși tineri, cari aveau pasapoarte false și voieau să scape de serviciul militar treând în America. Cu toate acestea numărul muncitorilor, cari părăsesc Galicia, crește zilnic.

Primul aerobus. Inventatorul parisian Paul Smith a izbutit să realizeze, după experimente de câțiva ani, ideea unui aerobus sau omnibus aerian. Aviatorul Garaix s'a înălțat cu un astfel de aparat biplar, ducând șase și opt pasageri și surbând într-o jumătate de oră până la 1700 metri înălțime. Cu biplanul lui Smith aviatorul poate să facă înălțarea și coborârea, după cum doresc, mai repede, sau mai încet.

Contele Rosenborg. Regele Cristian al Danemarcei, cum se scrie din Coprehension, a comunicat în ședința consiliului de stat, că nepotul său de frate, principale Aage, l'uva în căsătorie pe contesa Di Bergol, a renunțat cu dreptul său de moștenitor al tronului precum și la titlul de principale, atât pentru sine, cât și pentru urmării săi. Principalele a luat numele de conte Rosenborg, dar își păstrează titlul de altele.

Turiști nenorociți. Munții elvețieni au de an prețind numeroase jertfe de vieți omenești. În punctul acesta munții noștri ardeleni sunt relativ neasemănători și blâzni, deși în frumusețea naturale și sălbatică nu stau cu mult îndărățul celor elvețieni. Clubul Alpilor a publicat tomai acum statistica despre turisti nenorociți în 1913. Conform datelor publicate, s'a înțâmplat în Elveția 237 de accidente în anul trecut 1913. Dintre acestea au fost mortale 114, iar de natură gravă 123. După naționalitate s'a nenorocit 48 oameni din Austro-Ungaria, 39 din Germania, 16 din Elveția, ceilalți sunt din Franța, Italia și din alte țări. Cauzele catastrofelor au fost: trăsnetul (în 7 cazuri)avalanșa (avina), zăpada, ceață, înghițel, apoplexie și. În ultimii 12 ani și au pierdut viață în Alpii elvețieni 1890 de persoane.

Viața de sport. Ziarul *Daily Mail* comunică mai multe date privitoare la ocazia cu diferitele sporturi în Anglia. În 1913 au cheltuit 760 milioane coroane pentru scopuri de sport: alergări de cai, fotbal, curse de automobile, aviație și a. Cifra aceasta dovedește dezvoltarea enormă a deprinderilor sub aerul liber în Anglia.

La școli superioare. Mișcarea femeilor turcești din Constantinopol a obținut rezultatul, că femeile vor fi admise la universitate; și anume însăși de științele fundamentale, studențele dela școală superioară din Constantinopol vor învăța tratamentul bolnavilor, economia de casă și pedagogia, fiind în marginile admise de izle.

Principale exilat. Am anunțat, că principelui Victor Napoleon i s'a născut un fiu în Bruxelles. Cu prilejul acestui naștere un deputat francez a întrebăt în mod oficial guvernul, că oare legea despre exilarea pretendenților la tronul francez se raportă și la principali născuți în străinătate, și anume, este sau nu exilat de pe teritoriul republicii nou născuțul fiu al principelui Victor Napoleon? Ministerul de interne a răspuns în scrisoarea următoare: Legea, care după moartea lui Gimbert a dispus exilarea pretendenților la tronul francez, este valabilă și pentru fiul de curând născut al lui Victor Napoleon, prin urmare nici lui nu i se permite intrarea pe teritorul francez.

Converzire cu profesorul Ehrlich. Zilele acestea profesorul Ehrlich a fost în spitalul Saint Lazare din Paris. Directorul Emery al acestui spital a avut o converzare interesantă cu celebrul profesor. În timp de trei ani, a zis Ehrlich, s'a făcut la sase mii de boala 28 mii injecții de selvarsan; cauzuri de moarte nu au avut, decât la ultimele tratamente. Ehrlich a observat, că pentru asemenea cauză de moarte nu este responsabil altcineva, decât înșii medical. Selvarsanul este un medicament extraordinar de sensibil, care se schimbă în funcție sub influența aerului și a luminii. Profesorul crede, că selvarsanul, a cărui întrebătură s'a răspândit în Anglia, Rusia și Statele Unite, va stări cu totul boala grozavă. A mai zis în sfârșit, că tratamentul boalelor morbide va face în timp de zece ani progrese uimitoare, și că radul și rezele X au să învingă chir și cancerul.

Petrecere în Sibiu. O convenție socială împreună cu cărturi, declamații, poștă umoristică și joc va aranja Reuniunea sălăilor români din Sibiu Sâmbătă, la 1/14 Februarie n. c., în „Unicum”. Venitul curat se dă fondului pentru rezidirea seminarului „Andreian” și fondului Aurel Viaicu pentru perfecționarea tinerelor meseriașă în străinătate. Începutul la 8 ore seara. Prețul de intrare: De persoană C 1—. Înșinuările de dans pentru dinsatori 50 bani. Suprasolul se primește cu multă înțelegere și se vor cumpăra pe cale publică.

Teatru în Saliște. Reuniunea meseriașilor din Saliște va da o reprezentare în teatrul, joi la 30 Ianuarie v. (12 Februarie 1914) (a. Sf. Iosif: Vasile, Grigore și Ioan) în sala festivă a școalăi din Saliște. Se vor juca pesele. I. Pentru ce am rămas flacăbătrân? monolog de A. Pop. II. Potpouri din cântece românești, executate de orchestra reuniunii meseriașilor. III. Tiganul la vânăt, comedie originală în două acte de E. Suciu. IV. Rusalile vodevil într'un act de V. Alecsandri. Începutul la 7 1/2 ore seara. După producție joc.

Multămită.

Prin aceasta aduc cea mai abundă mulțumită tuturor acclora, cari din tristol prijeal reposar și înmormântării neuitătorului meu soț, prin exprimarea condoleanțelor și participarea la înmormântare iau cinsti memoria și au contribuit la alinarea durerilor mele.

Brașov, la 24 Ian. 1914.

văd. Elisabeta Părdău.

Posta redacției.

Domnului A. M. în Hendorf. Suntem îngrijorați cu material de altă natură și nu i răuem face loc. Trimit lucrarea la altă foaie.

Teatru.

Miercuri în 11 Februarie: *Femeia la patruzece de ani*, (sau *Vârstă primejdioasă*), dramă în 3 acte de Silvara. Joi în 12 Februarie: *Bărbatul care râde*, reprezentare în beneficiul tenorului H. Karsten.

Urmările rele a oleiului de pește Emulsionea Scott nu le are.

Oleul de pește deși este un puternic mijloc de întărire, se îndreaptă neplăceri, așa de mulți abuze de luarea lui. Atât oameni mari, cât și copii, au nu numai o îndreptățită antipatie pentru el, dar nu pot nici mistui. Cu totul altfel este cu Emulsionea Scott, care nu e altceva, decât un oleu de pește gustos, ce se mistue cu uscăriș.

După răceli, la trenare, reconvalescență, oaselor slabe la copii, lipsei de așteptări, esiri, cu greutatea a dinților, fac servicii în semnătate Emulsionea Scott, pusă în circulație de către decenii.

Prețul original al unei sticle 2 cor. 50 fil. Trimisă cinea 50 fil. în marce postale la SCOTT et BOWNE, Viena VII. provocându-se la acest ziar, primește printre apotece o sticla de probă. (275) 37—

Un tânăr român

căsătorit în etate de 27 ani, care posede în scris și cunoscut afară de limba română, maghiară perfect și germană mai puțin, cunoscut întră cătă și în contabilitate, dorește a ocupa un post de concepțor, scriitor sau contabil la orice branșă. (388) 1-3

Oferă pe largă comunicarea salarului, precum și a condițiilor sub care s-ar putea decide se ocupă postul să se adreseze la Administrația acestui ziar.

„Cassa de păstrare”, societate pe acțiuni în Oltszakadát.

CONVOCARE.

Domnii acionari ai institutului de credit și economii „Cassa de păstrare” soc. pe acțiuni, să învite, conform § 17 al statutelor societății, la

I-a adunare generală ordinată

care se va înțelege Duminică în 1 Martie 1914 st. n. la 11 ore a.m. în locul institutului.

Obiecte:

1. Deschiderea și constituirea adunării (§ 16).

2. Raportul anual al direcției, bilanțul anului de gestiune 1913 și raportul comitetului de supraveghere.

3. Distribuirea profitului curat și darea absolvitorului.

4. Alegerea comitetului de supraveghere pe un nou period de 3 ani (§ 40).

Domnii acionari, cari în sensul § 19 din statutele societății voiesc a lua parte la adunare, în persoană sau prin plenipotenți, sunt rugați să depună acțiile, eventual dovezile de plenipotență, cel mult până în 28 Februarie 1914 st. n. la cassa institutului.

Dat Oltszakadát la 8 Februarie 1914.

Directiunea.

Contul bilanț cu 31 Decembrie 1913.

Activă—Vagyon. Mérleg számla 1913 évi dec. hó 31-én. Pasiva—Teher.

	K f	K f
Cassa — Kézpénz	1,808.97	
Cambii — Váltók	49,362.87	
Obligațiuni — Kötélzények	8,500.—	
	59,671.84	
		K f
Capital societar — Részvénytőke	20 000—	
Fond de rezerva — Tartalék alap	9.88	
Depunerí — Betétek	35.872.25	
Interes transitorie — Atmeneti kamat	642.29	
Profit net — Tisztta nyeresény	3147.42	
	59.671.84	

Contul profit și perdere.

K f	K f
Interes la depunerí — Betéti kamatok	2,266.93
Salare — Fizetések	600 —
Spese — Költségek	817.74
Contrib. 10% după interes de dep. — Betéti kamat adó	226.70
Profit net — Tisztta nyeresény	3,147.79
	7,058.79

Dat Oltszakadát, în 31 Dec. 1913. — Kelt Oltszakadáton, 1913 dec. hó 31-én.

Directiunea: — Az igazgatóság:

Constantin Prie m. p., prez. el. ök. Simeon Moldovan m. p.

Toma Prie m. p. Simion Grădină m. p. Ioan Dragomir m. p.

Revăzut și aflat în consonanță cu registrele principale și auxiliare — Megvizsgálatazat és a fő és segédkönyvekkel öszhangzásban találtatott.

Dat Oltszakadát, în 8 Februarie 1914. — Kelt Oltszakadáton 1914 évi februar hó 8-án.

Comitetul de supraveghiere: — A felügyelő bizottság:

Ilie Aleman m. p., prez. el. ök. Dr. Octavian Prie m. p. Ioan Prie m. p.

Nicolae Cruțu m. p. Ilie Mateș m. p. Pál István m. p. Constantin Măhăra m. p.

A apărut și se vinde de vânzare la Librăria arhidiecezană, Sibiu:

Pocăiții.

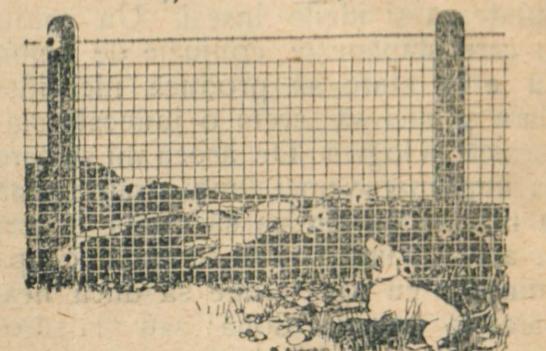
Studiu pentru combaterea sectei pocăiților de

Dr. Sebastian Stancă.

Prețul: 4 cor. + porto 20 fil.

Garduri colosal de ieftine.

Invenție sensațională.

„LUCEAFĂRUL“

cassă de economii, societate pe acții
în Poplaca.

CONVOCARE.

Dominii acționari ai cassei de economii „Luceafărul“, societate pe acții în Poplaca (Poplaca) se convoacă prin aceasta la

al II-a adunare generală ordinată

pe Sâmbătă în 28 Februarie st. n. 1914, la orele 10 a. m. în localul școalei cu următorul

Program:

- Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghere.
- Aprobarea bilanțului pe 1913 și a darea absolutului direcțiunii și comitetului de supraveghere.
- Distribuirea profitului curat.
- Fixarea marcelor de prezență.

Notă: Acei domni acționari, care vor să participe cu vot la adunarea generală, sunt poftiți să depună înainte de adunare „Certificatele“ de acții, scrise pe numele lor, respective pe numele acelora pe care îi reprezintă, precum și documentele de plenipotență la cassa institutului în Poplaca.

Poplaca, la 4 Februarie 1914.

Direcțiunea.**Contul bilanț la 31 Decembrie 1913.**

Activa—Vagyon. Mérleg számla 1913 évi Dec. hó 31-én. Pasiva—Teher.

	K f		K f
Cassa in număr — Pénztári készlet	451 88	Capital societar — Részvénytőke	20,000—
Escapte — Váltok	29,837—	Fondul de rezervă — Tartalék alap	520—
Cambii cu acoperire hipotecară — Jelzálogos váltó kölcsön	28,834 76	Fond cultural — Közművek alap	20,46
Imprumuturi pe obligațiuni — Kötvénykölcsönök	10,015 43	Depunerő spre fructificare — Takarék betétek	45,324 96
Cont. int. decursiva — Hízárlákos kamatok	351 27	Interesse anticipative — Előlegezett kamatok	1,360 30
Mobilier — Felszerelés	418—	Profit curat — Tiszta nyereség	2,140 02
Amortizare din mobilier — Leirás a felszerelésből	41 80		
	376 20		
	69,866 54		

Contul profit și perdere.

Esită — Kedások.	Nyereség és veszteség számla.	Venite — Bevételek.	
		K f	
Interesse după depunerő — Bétei kamatok	1,376 99	Interesse de escont — Leszámlálási váltó kamat	1,527 23
Interesse la fondul de rezervă — Kamatok tartalék alap után	20 80	Interese h'potecare — Jelzálogos váltó kamat	1,189 64
Dare directă — Egyenes adó	708 04	Interesse după obligațiuni — Kötvény kölcsönök utáni kamatok	737 84
10% dare după int. de dep. — 10% os betéti kamat adó	144 11	Provizioni — Jutalék	1,039 85
Spese — Költségek	93 66		
Porto — Postadíj	5 71		
Amortizare din mobilier — Leirás a felszerelésból	41 80		
Marca de prezență — Jeleneti jegyek	24—		
Profit curat — Tiszta nyereség	2,140 02		
	4,554 56		

Poplaca la 31 Decembrie 1913.

Direcțiunea: — Az igazgatóság:

George Comșa m. p., Georgia Molran m. p., Coman Baca m. p., I. Vitelariu m. p., președinte — elnök v. președinte — alelnök cassar — pénztárnoch contabil — könyvelő Dr. Ioan Bucur m. p. Ioan Goția m. p. Maniu Surdu m. p.

S'a cenzurat și aflat în consonanță cu cărțile purtate în ordine. — Felülvizsgáltatott és a rendben vezetett könyvekkel egybehangyónek la'átatott.

Poplaca, la 4 Februarie 1914.

Comitetul de supraveghere: — A felügyelő bizottság:

Toma Modran m. p. Oprea Olariu m. p. Ioan Surdu m. p. Petru Opris m. p. Ioan Neagu m. p.

Premiat cu medalia cea mare la expoziția milenară din Budapesta în 1896.

Turnătoare de clopote și fabrică de scaune de fier pentru clopote

ANTONIU NOVOTNY

în Timișoara-Fabrie

se recomandă spre pregătirea clopotelor nove, cum la turnarea de nou a clopotelor stricate, spre facerea de clopote întregi, armonioase pe lângă garanță de mai mulți ani, provăzute cu ajustări de fier bătut, construite spre a le intona cu ușurință în orice parte, înădătă ce clopotele sunt bătute de o latură, fiind astfel măntuite de crepare. Cu deosebire sunt recomandate

(133) 31-52

Clopotele găurile

o inventiune proprie și premiată în mai multe rânduri. Aceste clopote, care sunt provăzute în partea superioară — ca violina — cu găuri ca figura S, au ton mai intensiv, mai adânc, mai limpede, mai placut și cu vibrare mai voluminoasă de către clopotele turnate după sistemul vechi, astfel că un clopot patentat de 327 kg, este egal în ton cu unul de 461 kg turnat după sistemul vechi. — Mai departe se recomandă pentru facea de scaune de fier bătut, de sine stătătoare, pentru preajustarea clopotelor vechi cu ajustare de fier bătut, ca și spre turnarea de toace de metal Prețuri sunt ilustrate gratis.

„CREDITUL“, inst. de credit și de econ. Zernești.

takarék- és hitelintézet Zernest.

CONVOCARE

la

a X-a adunare generală

a institutului de credit și economii, societate pe acțiuni „Creditul“ în Zernești ce se va ține Duminecă în 1 Martie st. n. 1914 la 2 ore d. a. în localul institutului, la care sunt invitați cu toată onoarea toți domnii acționari a se prezenta în sensul §-ului 20 din statutele societății.

Obiectele de pertractare sunt următoarele:

- Alegerea a 2 notari și 3 verificatori
- Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghiere.
- Statorarea bilanțului și a impărțirii profitului.
- Intregirea direcțiunii prin alegerea a 3 membri.
- Alegerea comitetului de supraveghiere.
- Alte propuneri eventuale.

Zernești, în 7 Februarie 1914.

Direcțiunea.

(385) 1-1

MEGHIVÓ

a „Creditul“ zernesti takarék- és hitelintézet részvény-ársaságok vasárnap 1914 évi március hónap 1-én délután 2 órakor az intézet helyégen megtartandó

X-ik rendes közgyűléstre

melyre a részvényes urák az alapszabályok 20 §-a értelmében tisztelettel meghívatnak,

A közgyűlés tárgyai a következők:

- Két joggzáró és három hitelesítő megválasztása.
- Az Igazgatóság- és felügyelő bizottságok évi jelentése.
- A mérleg megállapítása és a tiszta nyereség felosztása.
- Az igazgatóság kiegészítése 3 tag választása által.
- A felügyelő bizottság választása.
- Egész esetleges indítványok.

Zernest, 1914 évi februar hónap 7-én.

Az igazgatóság.**Contul bilanț cu 31 Decembrie 1913.**

Activa—Vagyon. Mérleg számla 1913 Dec. hó 31-én.

Pasiva—Teher.

	K f		K f
Capital social — Részvénytőke	160,000—	Capitalul general de rezervă —	
Fondul general de rezervă —		Fondul de rezervă —	
Általános tartalék alap	35,700—	Fondul de penzuni — Nyugdíj alap	5,250—
Obligatiuni cu cavenții — Kölcsönök kölcsönére	117,684 97	Fondul cultural — Müvelődési alap	4,900— 45,540—
Efecte acții dela bănci — Érték papírok, részvénylek bankoktól	8,400—	Depunerő spre fructificare — Betétek	615,729 73
Realitáti, casa institutului — Ingatlaniok, Bankház	8,900—	Reescont — Visszleszámlítás	55,070—
Realitáti după amortizare — Leiás után	2,900—	Interese transitorii — Átmenneti kamatok	24,714 84
Leiás után	6,000—	Deposit de cassă — Pénztári betétek	2,324 20
Pro diversi — Különfélék	2,381 61	Profit curat — Tiszta nyereség	29,098 40
	932,477 17		

Contul profit și perdere.

Spese—Kiadás.

Nyereség és veszteség számla.

Venite—Bevételek.

	K f		K f
Interese de depunerő spre fruct. — Kamat betételek után	31,084 78	Interese: — Kamatok: dela cambii — Váltok után	40,812 43
Salarii — Fizetések	2,160—	dela cambii hipotecare — Jelzálogos váltók után	6,789 85
Spese — Költségek	1,510 04	dela oblig. cu cavenții — Kötelezvény kölcsönök után	5,757 47
Contribuționi: — Adok: 10% dare după int. de depun. 31/XII — 10% adó betéti kamatot után 31/XII	3,108 48	dela dep. la díserite bănci — Bet. kilőnfélék bankoknál u.	72 38 53,432 18
10% dare după int. de dep. — 10% os betéti kamat adó	144 11	Proviziuni — Jutalékok	14,780 81
Spese — Költségek	93 66	Porto — Posta díj	453 63
Porto — Postadíj	5 71	Chirii — Házbel	12 —
Amortizare din mobilier — Leirás a felszerelésból	41 80	Profit transpus din anul 1912 — 1912 áthozat nyereség	3,113 90
Marca de prezență — Jeleneti jegyek	24—		
Profit curat — Tiszta nyereség	2,140 02		
	4,454 56		
	71,792 50		

Zernești, în 31 Decembrie 1913. — Zernest, 1913 évi december hónap 31-án

Nicolae Goroju Dr. Iancu Mețianu Ioan I. Comșa Nicolae Pană președinte director contabil.

Moise Micu Ioan Dan Dr. Eugeniu Mețianu Ioan Hamsea Costi Proca

Subsemnatul comitet de supraveghere am examinat conturile prezente și l-am aflat în de

„PLUGARIUL“,

institut de credit și economii, societate pe acțiuni în Oltsăcădate.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Plugariul“, societate pe acțiuni în Oltsăcădate, se învăță pe baza statutelor la

a XVI-a adunare generală ordinată

care se va ține în 26 Februarie st. n. 1914 la II ore a. m. în Oltsăcădate (localul institutului) cu următorul

Program:

- Raportul direcției și al comitetului de supraveghiere asupra bilanțului anului de gestiune 1913 și darea absolutorului.
- Propunerea direcției și a comitetului de supraveghiere referitoare la împărțirea profitului.
- Alegerea direcției pe un nou perioadă.
- Statorică salarilor funcționarilor.
- Statorică marcelor de prezență.
- Eventualmente alte propuneri insinuate direcției.

Domnii acționari sunt rugați conform statutelor, așa și depune acțiile la cassa institutului, eventual la „Albina“ în Sibiu sau „Andrei“ în Răsinar.

Oltsăcădate, în 8 Februarie 1914.

Direcție.**Contul bilanț cu 31 Decembrie 1913.****Activa—Vagyon.**

Mérleg számla 1913 Dec. hó 31-én.

	K f
Cassa in numerar — Készpénz	2,537 41
Cambii escomtate — Leszámlált váltók	218,695 70
Imprumuturi pe obligaționi — Kötvény kölcsön	60,150 —
Acții dela bănci — Bankrézvénylek	1,200 —
Interese restante — Hatalékos kamatok	2,978 65
	285,561 76

Pasiva—Teher.

	K f
Capital social — Részvénnyők	50,000 —
Fond de rezervă — Tartalékalap	17,600 —
Fond de binefaceri — Jótékonyalap	1,300 —
Depunerí spre fruct — Tákarék betétek	173,586 24
Reescont — Visszeszámított váltók	27,060 —
Dividendă nerid. — Fel nem vett osztálek	179 —
Tantémánerid. — Fel nem vett jutalék	63 78
Creditori — Hitelzök	503 04
Interese anticip. — Előlegezett kamatok	7,399 85
Profit transp. din 1912 áthozott nyereség 1912 évről	140 66
Profit curat — Tiszta nyereség	7,729 15
	285,561 76

Contul profit și perdere.**Eșite—Kiadások.**

Nyereség és veszteség számla.

Venite—Bevételek.

	K f
Interese de depunerí — Betéti kamatok	9,772 70
Interese la fondul de rezervă — Tártalék alap utáni kamatok	1,310 79
Dare directă — Egyenes adó	1,456 76
10% dare după interese de depunerí — 10%-os betéti kamat adó	977 27
Salare — Fizetések	1,000 —
Spese: — Költség:	
Chirie, luminat, incălzit, tipărit, etc.	
Házber, világítás, fűtés, nyomtatványok	1,024 26
Marce de prezentă — Jelenléti jegyek	248 —
Profit transp. din 1912 — áthozott nyereség 1912 évről	140 66
Profit curat — Tiszta nyereség	7,729 15
	23,659 59

	K f
Profit transpus din 1912 — Áthozott nyereség 1912 évről	140 66
Interese de escompt — Leszámlálási változó kamat	20,719 79
Interese după obligaționi — Kötvény kölcsönjölk utáni kamatok	1,539 22
Provizuni — Jutalék	1,229 92
	28,659 59

Oltsăcădate — Oltszakadát, la 31 Decembrie 1913.

Direcție: — Az igazgatóság:

Ioan Cândea mp., președinte. Dr. Ioan Bucur mp. Dr. Ioan Fruma mp. Toma Măhăra mp. Ioan Georgescu mp. Mateiu C. Jiga mp, rev. exp. al „Solidaritatei“. Revăzut și aflat în consonanță cu registrele principale și auxiliare. — Megvizsgáltatott și a fost și segéd könyvekkel összhangzásban találtatott.

Oltsăcădate — Oltszakadát, la 8 Februarie 1914.

Comitetul de supraveghiere: — A felügyelő bizottság:

Ilie Stanciu m. p. Ioan Moisin m. p. Constantin Stefan m. p.

REVERENZI!**La „Croitoria Universală“ I. PETRĂSCU**

Sibiu, strada Cisnădiei 30. — Telefon Nr. 172.

Bogat assortată cu cele mai bune și fine stofe se primesc și execută

Reverenzi pentru on. preoți

în cele mai bune condiții. — Croială modernă. — Serviciu solid și grabnic. — Pentru lucru se garantează. — Prețuri moderate.

(90) 32-

— Sprinținiți industria română. —

Premiat:

Expoziția internațională de modă, Paris 1911: Grand Prix și m. de aur.

Expoziția universală din Roma 1911: Grand premiu și med. de aur.